

[Forsvarsministeren.]

Kr., og naar man saa har en Rekrutstyrke inde Aaret rundt paa mellem 25 000 og 30 000 Mand, er det klart, at det koster i Manddage mange Penge. Derfor er det — jeg kan næsten sige desværre — ikke Materielanskaffelser, som i overvejende Grad er gaaet forud i det Aars Tid, vi snart har levet under frie Forhold, men det har været de almindelige løbende Udgifter i Kraft af den Ordning, vi nu kommer ind paa, og de særlige Opgaver, der bliver paalagt os, det har været det, der har opslugt Pengene i den Tid, der er gaaet.

Derfor er det mit inderlige Haab, at vi saa snart som muligt maa kunne naa ud af Bemyndigelseslovenes Tilstand og virkelig her i Landet komme tilbage til det, vi alle sammen ønsker at faa: en fast Ordning, saa vi har Rammer stillet op, Rammer, inden for hvilke vi kan bevæge os, og ogsaa Rammer, som skal være forpligtende for den Administration, som har med disse Spørgsmaal at gøre.

Norlev: Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, der blev givet. Den højtærede Minister sagde, at det var en Kendsgerning, at man fra den Magts Side, som der forhandlede med angaaende Udsendelse af de 10 000 til Tyskland, regnede med, at disse vilde komme, at dette skulde iværksættes her fra Danmark. Det er en Oplysning, jeg synes kan gøre en noget forstemt, for det vil altsaa sige, at naar det nævnte Lovforslag engang forelægges Rigsdagen, er Sagen i Virkeligheden afgjort paa Forhaand rent administrativt. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede nuværende Forsvarsminister ikke er i Stand til at give Oplysninger om, hvem der har taget Initiativet i saa Henseende, og jeg vil derfor tillade mig at spørge den tidligere Forsvarsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, om han er i Stand til at oplyse, hvordan denne Sag egentlig er kommet. Jeg spørger, fordi jeg er ganske sikker paa, at hele Sagen kommer til at staa meget forskelligt i det danske Folks Øjne, alt efter som det er et Ønske eller et Krav fra vedkommende Magts Side, eller det er Udtryk for Danmarks Lyst til at lege med i det militære Spil, der i Øjeblikket spilles om Verden. I sidste Tilfælde tror jeg, at det store Flertal af det danske Folk vil være inderligt imod, at vi sender 10 000 Mand til Tyskland. Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at der gives saa klar Besked, som der kan gives paa dette Omraade, og vi i Retsforbundet mener i hvert Fald, at hvis

ikke der kan gives klare Oplysninger, saaledes at vi forstaaer, at dette er simpelt hen en Nødvendighed, maa vi stemme mod de Bevillinger, som skal gives hertil, ikke alene, naar denne særlige Lov kommer, men ogsaa mod de Bevillinger, der skal skabe Forudsætningerne derfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Norlev spurgte, hvem der i sin Tid har taget Initiativet til Tanken om, at ogsaa Danmark skulde stille et Kontingent af Tropper til Raadighed til Besættelsen af Tyskland. Jeg tror, jeg maa have Lov til at sige, at der er ikke nogen som helst Grund til at spørge, fordi det er en Ting, man har vidst meget længe. Inden den 5. Maj blev det gjort gældende, bl. a. fra min Side og fra De frie Danskes Side i England, at naar Danmark fik en allieret Status, hvilket var vort inderlige Haab, og hvilket vi i høj Grad arbejdede paa, da vilde Danmark ogsaa drage Konsekvensen deraf og participere i de Byrder, de Allierede havde. Og jeg melder mig meget gerne som en af dem eller maaske som den, der har Ansvaret for denne Tanke, saaledes som jeg ogsaa havde Ansvaret for den Tanke, at vi skulde erklære Japan Krig. Jeg melder mig gerne som den, der har Ansvaret for, at vi naturligtvis maatte have den Byrde at participere i Besættelsen af Tyskland, og fra engelsk Side, fra de Allieredes Side, regnede man med, at saadan vilde det være, og uden at jeg her kan komme nærmere ind paa Enkeltheder, tror jeg, jeg ogsaa har Lov til at sige, at i den Tid, i hvilken jeg var Udenrigsminister, gav jeg en lignende Anskuelse til Kende. Begrundelsen for vort Standpunkt var den — hvad der vel ogsaa maa gøre et vist Indtryk paa det ærede Medlem Hr. Norlev, der dog gerne skulde være lidt menneskekærlig —, at England havde været med i Krigens meget længere end vi, at den engelske og i det hele taget den allierede Ungdom havde baaret en Byrde af en helt anden Karakter, end vor Ungdom havde. Derfor vilde vi gerne være med til at bære en Byrde, som blev meget mindre for vort Folk, end den havde været for f. Eks. det engelske. Denne Begrundelse, som var min inden den 5. Maj, har ogsaa været min Begrundelse senere. Rent officielt, tror jeg — jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft allerede har været inde paa det —, fremkom Spørgsmaalet paa den